

Jeg synes derfor, det er rimeligt, vi lade Vinskatforslaget hvile. Hvad Forslaget om Arveafgift angaar, maa jeg tilstaa, at min Begejstring derfor heller ikke er saa stor, som den maaske burde være. Det er en ny Skat, der paalægges Befolkningen, maaske lidt retfærdigere udregnet, men jeg har ikke synderlig Tilbøjelighed for ny Skatter i det hele. Det er en ny Maade at trække Penge ud af Folks Lommer paa. Skønt jeg ved, at jeg som god Demokrat skal være begejstret for denne Skat, maa jeg dog sige, at det forekommer mig at være Hip som Hap, enten man tager Pengene paa den ene eller den anden Maade, men jeg vilde aldrig stemme imod en Arveafgift. Jeg er desværre personlig aldeles uberørt af en saadan Lov, jeg skal ikke arve; men paa den anden Side forekommer det mig rimeligt paa Grund af den alle iboende Misundelse, at de, der komme i det for dem heldige Tilfælde at skulle arve store Summer, komme til at bløde saa meget som muligt til Staten.

Hvad hele dette Kompleks af Lovforslag angaar, vil jeg stemme for dem alle med Undtagelse af Forslaget om Vinskat; for da jeg ved, at der dér er et andet Forslag under Opsejling, vil jeg vente med at tage Bestemmelse, indtil vi faa det at se.

Endelig vil jeg gerne sige et Par Ord om, hvorledes hele denne Sag antagelig vil udvikle sig. Reformpartiets ærede Ordfører sagde i en streng Skolemestertone, at vi forhaabentlig havde bestilt noget ved Sagerne i Forvejen og havde taget fat paa vor Lektie, saaledes at vi uden lang Forberedelse kunde træffe vore Bestemmelser. Det ærede Medlem, der sidder foran mig, og hvis Ord jeg tillægger Vægt (Hey), udtalte derimod, at Forslagene maatte grundigt gennearbejdes, og at man ved de enkelte Positioner maatte afveje, hvad Betydning der maa tillægges dem for de forskellige Industrier og Virksomheder, som blive berørte af dem. Nu har Folketinget været tre Maaneder om at behandle denne Lov, og jeg gør den højtærede Finansminister min Kompliment, det forekommer mig, at han egentlig kommer herop som en Triumfator. Han har faaet Toldlovsforslaget spændt for sin Vogn og faaet en fremmed Partiordfører anbragt som Kusk for denne Vogn. Det har end ikke manglet paa Spottesange og Smædeviser før Indtoget her. Den højtærede Minister har alle Betingelser for at kunne fejre en Triumf med dette Forslag. Men

nu kunde jeg tænke mig den Mulighed, at dette høje Ting ogsaa vil anvende 3 Maaneder paa en grundig Gennemgang, for man mener jo øjensynlig, at Folketinget har været noget overfladisk i sin Behandling af det, og jeg antager derfor, at ogsaa dette Ting vil anvende 3 Maaneder paa Forslaget, og det kan da hænde os, at Tiden løber fra os: Marts, April, Maj lige til 1ste Juni. Dernæst gaa vi i Fællesudvalg; det er der neppe Tvivl om, at vi skulle til, og hvad den Tid angaar, som vil medgaa dertil, tager jeg mit Eksempel af det nuværende Fællesudvalgs Arbejde med den kommunale Valgret. Dette Fællesudvalg har nu siddet i $2\frac{1}{3}$ Maaned og arbejdet paa Valgloven, som dog er mere overskuelig end Toldloven og ikke har nær saa mange Positioner som denne. Fællesudvalget har, som sagt, allerede arbejdet halvtredie Maaned. Nu vil jeg nøjes med at give dette Forslag halvanden Maaned, saa ere vi i Slutningen af Juli, og saa antager jeg, at alle de, der have siddet og svedt over denne Sag, nok kunne trænge til at komme til Island. Ja, saaledes skulde man altsaa tro, at det vilde gaa, men jeg kan tænke mig, at Finansministeren er af en anden Mening, det kan jo være, at han mener, det vil gaa efter Bismarcks Ord, saaledes, at han kan sætte Landstinget i Sadelen og faa det til at ride og ride hurtigt, for ellers ved jeg ikke, hvordan det skal ende.

Til Slutning vil jeg fremsætte en Betragtning, der uvilkaarlig gør sig gældende, og som noget ophæver, hvad jeg her har sagt. Det var ogsaa noget, det ærede Medlem, der sidder her foran mig (Hey), var inde paa, skønt han ikke sagde det saatydeligt. Jeg er nu ikke bunden af noget Hensyn til Meningsfæller, det er saa fortræffeligt, naar man selv er hele sin Gruppe, saa kan man saa let blive enig med den, hvad det ærede Medlem jo ikke var med sin. Men jeg kan sige, at disse Forslags Skæbne hviler jo slet ikke i sig selv, som en Toldlov i gamle Dage skulde gøre, disse Forslags Skæbne hænger i en Traad, og den Traad fører helt andre Steder hen end hen til selve Forslaget. Hvis Traaden kan tænkes at blive saa stærk som et Reb, er det muligt, at den højtærede Minister kan faa den Sag igennem. Men det kan ogsaa tænkes, at Traaden klippes over. Naa, det ved den højtærede Finansminister saa godt som jeg. Han ved i Virkeligheden, at han og vi andre arbejde paa Lovforslag af stor